

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

LLA/ J.nr. 601-31

Dato: 19. maj 2005

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 312 ad L 38

Spørgsmål nr. 312 ad L 38:

”Ministeren bedes kommentere følgende forslag vedrørende afgrænsningen af døgninstitutionerne på børne- og ungeområdet: I stedet for at lave en fordeling af driftsansvaret mellem kommuner og regioner for døgninstitutioner for børn og unge i forbindelse med vedtagelse af lovforslaget, etableres der en gradvis decentralisering af institutionerne over tid, således at målsætningen om, at beliggenhedskommunerne skal varetage ansvaret for visse institutioner for anbragte børn og unge fastholdes, men at kommuner og region får mulighed for nøjere og mere konkret at overveje, hvilke institutioner, der mest hensigtsmæssigt kan drives af beliggenhedskommunen.”

Svar:

I forbindelse med forslaget til lov om social service (L 38) er der foretaget en konkret vurdering af fordeling af døgninstitutioner på børne- og ungeområdet.

Der er herved bl.a. lagt vægt på, at sammenhængen til normalområdet (fx skole, dagtilbud og fritidsliv) har stor betydning for børn og unges videre udvikling. Når indsatsen for børn og unge med sociale eller adfærdsmæssige problemer samles i kommunen, giver det bedre mulighed for, at selv en anbringelse uden for hjemmet ikke behøver betyde et brud i forhold til alle barnets eller den unges netværk.

Sammenhængen til normalområdet har også været et vigtigt grundlag for arbejdet med en reform af anbringelsesområdet, selv om anbringelsesreformen som udgangspunkt ikke har fokus på strukturen på børneområdet.

Selv om et barn er anbragt uden for hjemmet, skal familiens samlede forhold stadig ses i sammenhæng. En samling af indsatsen i kommunen betyder, at det er den samme myndighed, der har ansvaret for både indsatsen i forhold til barnet og i forhold til forældrene.

Med den styrkelse af kommunerne, der ligger i, at kommunerne nu generelt bliver større og dermed får mulighed for en mere solid faglig bæredygtighed, og med den tilførsel af viden og erfaring, som også vil ske fra de nuværende

amter, og ikke mindst fra de eksisterende døgntilbud, er det forventningen, at kommunerne nu får bedre mulighed for at sikre disse hensyn. Kommunerne vil have en egen interesse både i at holde tilbuddenes specialiseringsgrad og sikre, at disse tilbud fortsat eksisterer. Kommuner, der overtager institutioner med en så snæver målgruppe, at de ikke selv har befolkningsgrundlag til at anvende alle pladser, har mulighed for at sælge pladser til andre kommuner.

Disse hensyn gør sig også gældende for så vidt angår døgntilbud til børn og unge med nedsat fysisk og psykisk funktionsevne eller med psykiatriske problemstillinger, men heroverfor står hensynet til i løsningen af de pågældende børn og unges problemer at sikre samspil mellem indsatsen på institutionerne og den erfaring og ekspertise, der i øvrigt forbliver i regionerne på handicap- og psykiatriområderne.

Blandt andet på baggrund af høringssvarene er der i det endelige lovforslag skabt en ny mulighed i § 190, stk. 4, hvorefter det på kommunens initiativ kan aftales, at regionen driver konkrete døgninstitutioner videre efter 1. januar 2007, som efter udgangspunktet egentlig skulle være drevet videre af kommunen.

Jeg er på denne baggrund ikke enig i forslaget.

Eva Kjer Hansen

/Aksel Meyer